

UYKU - ÖLÜM

Zümer Suresi 42. ayeti kerimenin tefsiri hakkında bazı açıklamalar:

42. Allah, ölenin ölüm zamanı gelince, ölmeyenin de uykusunda iken ruhlarını alır da ölümüne hükmettiği canı alır, ötekini muayyen bir vakte kadar bırakır. Şüphe yok ki, bunda iyi düşünecek bir kavim için ibretler vardır.

Burdaki nefisten murad ruhlardır. Ruhların bedenlerden alınması, bedende olan tasarrufun ve alakanın kesilmesi ile olur. Bazen bu durum hem zahir hemde batında olur, bu ölümdür. Bazen de sadece batında olur, bu ise uykudur.

Hazreti Ali (Radiyellahu anhu) derki “Uyku anında ruh çıkar, ruhun şuası cesette kalır. İşte onunla rüya görülür. Uyandığı vakit-te ruh cesede, lahzadan (bir an) daha süratli bir şekilde döner. Sonra buyurdu, ‘Uyunan kişinin gördüğü şey ruhu cesede gelme-den evvel görmüşse, o sadık rüyadır. Cesede gönderilip orada yerleşmeden ise şeytanın attığıdır. Batılı onlara hayallendirir. Bunlar yalan rüyalarıdır.”

Uyuyan kimselerin ruhu da alınır, ölümünü hükmettiğinin ruhunu geri çevirmez. Fakat diğerinin ruhunu döndürür. Uyandı-ğı vakitte ruhu gelir. Resulullah (Sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurdu “Kişi uykudan uyandığı vakitte ‘ruhumu bana gönderen ve uykuda beni öldürmeyen rabbime hamd olsun, gökleri ve yerleri kaymaktan tutan Allah’a hamd olsun... der.”

İbni Abbas derki, diriler ve ölülerin ruhları uykuda karşılaşırlar, Allah'ın dilediği şeyleri birbirlerine öğretirler. Hepsi bedenle-re dönmek istediği vakitte Allah yalnız ölülerin ruhlarını tutar, dirilerin ruhlarını bedenlerine ve cesedlerine gönderir.

Tayin edilen bir vakte kadar bekletilir. Bu ölüm vaktidir. Resulullah (Sallallahu aleyhi ve sellem)'e soruldu ki cennet ehli uyurmu? Buyurdu ki 'Hayır, uyku ölümün kardeşidir. Cennette ölüm yoktur' Yine Resulullah (Sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurdu 'Uyuduğunuz gibi ölürsünüz, uyandığınız gibi dirilirsiniz.'

İşte ruhların alınması veya belli bir vakte kadar salınmasın da, elbette tefekkür eden kimselere büyük, açık alametler vardır. (Bahrul Ulum Tefsiri)

Zümer suresinin 42. ayeti, uykunun ölüm olduğuna delalet eder. Hadisi şerifler de uykunun ruhun alınmasına delalet eder. Ölen nefsin, alınan ruh olduğunu ifade eder.

Resulullah sallallahu aleyhi ve sellem, namazdan uyuyup kalmaları hakkında şöyle buyurdu:

“Muhakkak sizler ölülerdiniz, Allah ruhlarınızı size geri çevirdi.”

Resulullah sallallahu aleyhi ve sellem uykudan uyanınca şöyle derdi:

“Ölümümüzden sonra bizi dirilten Allah'a hamd olsun.”

Enes'in r.a. rivayetinde şöyle gelmiştir: **“Şu ruhlar, cesette caridirler, dilediği vakitte onu**

kabz edere (tutar), dilediği vakitte onu salıverir.”

Askalani, Fethul bari’de şöyle der:

Muhakkak Kur’anın zahiri, ruhların Allah katında tutulmuş olduğuna delalet eder. Allahu teala’nın dilediğinden azab ve nimetten ruhlara ulaşır. Ruhlara nimetin ve azabın arz edilmesine bir mani yoktur. Bedenin veya ondan kalan cüzlerin, Allahu teala’nın dilediği şeyi hissetmesi de caizdir. Bunu, ehli sünnet söylemiştir. Zümer 42. ayet buna delildir.

Hadisi şerifler de, bedenin defninden sonra ruhun, sual anında bedene iade edildiğine delalet eder. Zaten Allahu teala’nın dilediği vakitte ruhu, iade etmesine bir mani de yoktur. Mesela ona selam verildiği vakitte olduğu gibi.

Askalani şöyle devam ediyor: Sahih hadisi şeriflerde beyan edildiğine göre mü’minlerin ruhları, kuş şeklinde olup cennet ağaçlarına asılıdır. Şehitlerin ruhları, yeşil kuşların kursaklarıdır. Cennette diledikleri yerlere doğru uçarlar.

Taberi Tefsirinde:

Uluhiyyet, sadece cakkahhar olan Allaha mahsustur, ondan gayrısına değil. Allahu teala öldürür ve diriltir. Dilediğini yapar. Ondaki başkası bunlara kadir olamaz. Bunu kudretinin azametini delil yarak kullarını tenbih etti “Allah, ölüm anında ruhları öldürür...” buyurdu. Ecelleri bitince onları kabzeder. Ölmeyenleri de uyku anında tutar.

Ruhların hepsi, cesedlerine dönmelerini irade ettikleri zaman, ölümüne hükmettiği ruhları yanında tutar, dirilerin ruhlarını cesetlerine gönderir, taki ecelleri gelene kadar.

Ruhları, uyuyan uyuduğu zaman kabzeder. Onun ruhunu uykuda kabzeder. Ruhların bazıları

UYKU VE ÖLÜM ALAKASI

Yazar Ali Kara

Pazartesi, 13 Nisan 2009 06:24 - Son Güncelleme Pazartesi, 13 Nisan 2009 10:32

bazısıyla buluşur. Ölülerin ve uyuyanların ruhları. Dönmek istediklerinde dirilerin ruhunu cesetlerine gönderir, ölüleri ruhunu yanında tutar.

Allahu teala'nın uyuyanın ruhunu kabzetmesinde, ölenin ruhunu kabzetmesinde, dirinin ruhunu geri çevirmesinde, diğerini tutmasında elbette tefekkür edenler için büyük ibret ve vaaz vardır. Allahu teala halkından dilediğini yaşatır, dilediğini dilediği vakitte öldürür.

İbni Kesir derki: Bu ayette iki vefat zikredilmiştir. Küçük ve büyük vefat. Ebu Hureyre'nin r.a. rivayetinde Resulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurmuştur:

“Sizden biriniz yatağına galince izarının iç kısmıyla yatağını süpürsün, zira onun üzerinde ne şey kadığını bilemez. Sonra şöyle desin: Rabbim! Senin isminle yan tarafımı (yatağa) koyuyorum, isminle kaldırıyorum.şayet ruhumu tutarsan ona merhamet et. Eğer salıverirsen onu koru, salih kullarını koruman gibi.”

İbni Abbas r.a. derki:

Ölülerin ruhlarını tutar, dirilerin ruhlarını salıverir, karıştırmaz.